Cuộc Chiến Của Giới Chủ Ngân Hàng

Bởi Frank , 13 Tháng 8 2026

Cuộc Chiến Của Giới Chủ Ngân Hàng

Tại Sao Iran Là Mục Tiêu và Tại Sao Lập Luận Về "Giá Trị" Là Một Lời Dối Trá

Bởi Frank Dumon

> *Alex Krainer đã dành sự nghiệp chuyên nghiệp của mình trên thị trường tài chính, nơi ông tích cực giao dịch hàng hóa, sản phẩm tài chính và tiền tệ. Trong một cuộc phỏng vấn gần đây với Glenn Diesen, ông đã đưa ra một lời giải thích nghiệt ngã, mang tính hệ thống cho những căng thẳng leo thang với Iran, một lời giải thích không liên quan gì đến các tiêu đề báo về chương trình hạt nhân hay quyền phụ nữ, mà hoàn toàn liên quan đến tài sản thế chấp.* Để hiểu về cuộc chiến đang rình rập với Iran, chúng ta phải hiểu những cái cớ và nhìn vào động lực cuối cùng cho xung đột: sự chiếm đoạt tài sản thế chấp hoặc bảo lãnh.

Người ta nói rằng đó là về eo biển Hormuz, tên lửa đạn đạo, chế độ giáo quyền ở Tehran, hay tự do và dân chủ. Đây chỉ là những cái cớ. Lý do cuối cùng là Iran là quốc gia giàu tài nguyên thiên nhiên thứ năm hoặc thứ sáu trên thế giới, với giá trị ước tính khoảng **35 nghìn tỷ đô la.** Nếu Đế chế Phương Tây—với Hoa Kỳ là cánh tay thực thi quân sự—có thể giành được quyền kiểm soát chính trị đối với Tehran, 35 nghìn tỷ đô la đó sẽ trở thành tài sản thế chấp cho tập đoàn ngân hàng Phương Tây. Số tiền đó sẽ dùng để thổi sức sống mới vào một hệ thống tài chính gian lận, hiện đang sụp đổ.

Vấn đề là cơ bản: mọi đồng đô la, euro hay yen đang lưu hành đều được tạo ra từ con số không. Quá trình này khiến mọi người nghèo đi. Nó sẽ tiếp tục cho đến khi hệ thống có thể chiếm đoạt được tiền mới, tài sản thế chấp tốt để tự phục hồi.
Đây là lý do tại sao mọi cuộc chiến tranh cuối cùng đều là chiến tranh của giới chủ ngân hàng. Tầng lớp chủ ngân hàng không thể dừng lại. Họ không cày cấy ruộng đồng, không xây dựng nhà máy và không viết những bản giao hưởng. Họ chẳng làm gì khác ngoài việc tạo ra tiền từ con số không, cho chúng ta vay với lãi suất, và thu các dịch vụ đòi nợ cho những khoản nợ đó. Đó là chức năng duy nhất của họ. Để duy trì hệ thống đó, họ sẽ hy sinh bất kỳ quốc gia nào họ chiếm đóng, bao gồm cả Hoa Kỳ, Anh và Pháp.

Sự Vô Lý Của "Giá Trị"

Hãy nhìn vào sự đạo đức giả về mặt đạo đức đang diễn ra ở đây. Iran có thể mở một câu lạc bộ thoát y trên mọi góc phố và áp dụng mọi luật lệ của phương Tây; họ vẫn sẽ không được chấp nhận. Mặt khác, chúng ta ủng hộ nạn diệt chủng, đưa các thủ lĩnh ISIS lên nắm quyền, ủng hộ các nhóm phát xít Đức, và như cựu Tổng thống Trump đã gợi ý, chúng ta dường như sẵn sàng tàn sát cả một nền văn minh với sự chấp thuận của những nhân vật như Tổng thư ký NATO Mark Rutte.
Ý tưởng rằng điều này liên quan đến các giá trị, nguyên tắc hay khăn trùm đầu thật nực cười. Thật đáng sợ khi có quá nhiều người tiếp tục nuốt chửng câu chuyện này. Mỹ và Israel không ném bom Iran để giải phóng phụ nữ; họ ném bom Iran để giải phóng tài nguyên của nước này.

Một Bộ Phim Chúng Ta Đã Xem Nhiều Lần

Chúng ta đã xem bộ phim này nhiều lần. Kịch bản luôn giống nhau: bôi nhọ phe đối lập để biện minh cho chiến tranh.

- Ở Syria, Bashar al-Assad là người tồi tệ nhất thế giới, kẻ "giết chính người dân của mình."
- Trước ông ta, Muammar Gaddafi là quái vật của Libya.
- Saddam Hussein là một kẻ điên.
- Slobodan Milosevic là một kẻ điên.
- Salvador Allende, Daniel Ortega, Ho Chi Minh, Noriega, Hugo Chávez, Fidel

Castro, Vladimir Putin... danh sách những kẻ phản diện được tạo dựng là vô tận.

Chúng ta giả vờ như đang đánh bại rồng để làm cho thế giới an toàn cho dân chủ. Nhưng hãy nhìn vào nghĩa địa của các cuộc can thiệp "nhân đạo" của chúng ta. Đâu là ví dụ sáng chói về nền dân chủ thịnh vượng mà chúng ta đã tạo ra?

- **Syria** nằm trong tay một nhóm ly khai của Al-Qaida, kẻ mà thủ lĩnh của họ cho đến gần đây vẫn có giá treo thưởng 10 triệu đô la trên đầu. Hắn ta hiện được tiếp đón như một chính khách được kính trọng ở phương Tây.
- **Libya,** từng là quốc gia châu Phi thịnh vượng nhất với mức sống cao nhất dưới thời Ghaddafi, giờ là một quốc gia thất bại với các chợ nô lệ công khai và lãnh chúa.
- **Afghanistan, Iraq, Yemen, Somalia, Sudan**: bất cứ nơi nào phương Tây can thiệp, chúng ta tạo ra hỗn loạn, tàn phá và vô số đau khổ.

CIA biết rằng công chúng sẽ mất hứng thú, vì vậy họ định hình lại cuộc chiến như thể nó liên quan đến "quyền phụ nữ", hoặc họ tạo ra cơn sốt LGBT, bởi vì những câu chuyện đó được đón nhận tốt ở châu Âu. Nhưng hãy nhìn vào Afghanistan. Trong hai mươi năm, phương Tây chiếm đóng đất nước này nhân danh tự do. Khi chúng ta rút lui vào năm 2021, các phương tiện truyền thông đã khóc những giọt nước mắt cá sấu cho "phụ nữ và trẻ em gái." Nhưng trong cùng cuộc chiếm đóng đó, hơn 50% tổng số trẻ em Afghanistan được sinh ra đều bị suy dinh dưỡng. Vậy chúng ta thực sự ủng hộ phụ nữ và trẻ em gái vì điều gì?

Số Phận Của Châu Âu

> Có một bộ phận công chúng phương Tây sẵn sàng nuốt chửng mọi lời dối trá được đưa ra trước mặt họ, bởi vì bản chất con người muốn tin rằng họ là người tốt. Nhưng giới tinh hoa cầm quyền đang dàn dựng một cuộc đại chiến chống lại kẻ thù bên ngoài. Toàn bộ lục địa châu Âu đang tích cực được chuẩn bị cho chiến tranh với Nga. Trừ khi chúng ta phản ứng rất kiên quyết, châu Âu có thể sẽ chia sẻ số phận giống như Ukraine—một lục địa bị hy sinh trên bàn thờ của giới đầu sỏ tài chính.

Chúng ta đang chứng kiến một cuộc khủng hoảng về lý trí và tính hợp lý. Thế giới đang phân mảnh và chúng ta đang tiến tới một trật tự đa cực, trong đó Hoa Kỳ cuối cùng sẽ phải rút lui về bán cầu của mình. Nhưng để quá trình chuyển đổi đó diễn ra hòa bình, cần phải có một cuộc cải tổ hoàn toàn hệ thống tiền tệ. Hoa Kỳ vẫn bị chi

phối bởi các đầu sỏ ngân hàng, những người không nhìn thế giới như các cộng đồng người, mà là lao động nô lệ và tài nguyên thiên nhiên cần được chuyển hóa thành các dòng tài chính. Henry Kissinger từng nói rằng việc trở thành kẻ thù của Hoa Kỳ rất nguy hiểm, nhưng việc trở thành bạn bè thì tai hại.

Các quốc gia vùng Vịnh và châu Âu đang dần học được bài học này.

Con quái vật này không bao giờ dừng lại. Nếu chúng thành công trong việc lật đổ Putin, chúng sẽ quân sự hóa Nga chống lại Trung Quốc, giống như chúng đã sử dụng Ukraine để chống lại Nga. Nếu chúng thành công ở Iran, chúng sẽ cắt đứt hành lang vận tải Bắc-Nam của Nga. Chiến lược lấy quyền lực chống lại quyền lực là một chiến thuật đế quốc Anh đã được hoàn thiện qua nhiều thế kỷ. Đó là một sự hiểm ác không bao giờ nghỉ ngơi. Một khi một quốc gia như Libya trở nên thịnh vượng và muốn được để yên để phát triển vì người dân của mình, nó phải bị tiêu diệt. Chúng ta đang ở trong tình trạng chiến tranh thường trực, và tất cả các cuộc chiến này đều bắt nguồn từ cùng một nguồn: các trung tâm tài chính của giới đầu sỏ ngân hàng phương Tây.

Nguồn: Dựa trên một cuộc phỏng vấn với Alex Krainer